

C_2022432ET.01000901.xml

14.11.2022

ET

Euroopa Liidu Teataja

C 432/9

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud F?városi Törvényszék (Ungari) 11. augustil 2022 – Global Ink Trade Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Kohtuasi C-537/22)

(2022/C 432/11)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

F?városi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Global Ink Trade Kft.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimused

1.

Kas asjaolu, et viimase astmena asja lahendav liikmesriigi kohus tõlgendab Euroopa Kohtu otsust (mis on tehtud kohtumäärusena eelotsusetaotluse alusel, mille ese on just nimelt selle viimase astmena tegutseva kohtu väljakujunenud kohturaktika) nii, et see ei sisalda ühtegi uut asjaolu, mille tagajärjel tunnistataks või võiks jätta Euroopa Kohtu varasemad otsused arvesse võtmata või muuta asja viimase astmena lahendava kohtu varasemat riigisisest kohtupraktikat, kujutab endast liidu õiguse esimuslikkuse põhimõtte ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikliga 47 tagatud õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile rikkumist?

2.

Kas liidu õiguse esimuslikkuse põhimõtet ja harta artikliga 47 tagatud õigust tõhusale õiguskaitsevahendile tuleb tõlgendada nii, et Euroopa Kohtu otsuste esimuslikkuse põhimõte on kohaldatav ka juhul, kui viimase astmena asja lahendav liikmesriigi kohus tugineb samuti oma varasematele kohtuotsustele kui pretsedendile? Kas Euroopa Kohtu kodukorra artiklit 99 arvestades saab anda teistsuguse vastuse, kui Euroopa Kohtu otsus on tehtud määruse vormis?

3.

Kas maksukohustuslase üldise kontrollkohustuse raames ja nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (1), mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (edaspidi „käibemaksudirektiiv“),

artiklit 167, artikli 168 punkti a ja artikli 178 punkti a ning õiguskindluse ja neutraalse maksustamise põhimõtteid arvestades on maksukohustuslaselt võimalik nõuda selleks, et tal oleks õigus käibemaksu maha arvata, arvel märgitud majandustehingu toimumisest ja laadist olenemata ja liikmesriigis sellekohase õigusnormi puudumise korral, et tal peavad olema isiklikud kontaktid arve väljastajaga või et ta võtaks oma tarnijaga ühendust ainult ametlikult teatatud e-postiaadressil? Kas neid asjaolusid võib pidada nõutava hoolsuskohustuse – mida maksukohustuslaselt oodatakse – rikkumiseks, mis on tõendatud objektiivsete asjaoludega, arvestades, et selliseid asjaolusid ei esinenud veel ajal, mil maksumaksja tegi enne ärisuhte loomist vastavad kontrollid, vaid need on osa poolte vahelistest ärisuhetest?

4.

Kas nimetatud käibemaksudirektiivi artiklitega ja neutraalse maksustamise põhimõttega, ent eelkõige Euroopa Kohtu praktikaga, mis paneb nende sätete tõlgendamise kontekstis tõendamiskoormise maksuhaldurile, on kooskõlas liikmesriigi väljakujundatud õiguslik tõlgendus ja praktika, millega ei anta käibemaksu mahaarvamise õigust maksukohustuslasele, kellel on käibemaksudirektiivile vastav arve, põhjusel et maksukohustuslane ei toiminud kaubandustegevuse käigus nõutava hoolsusega, kuna ta ei tõendanud, et ta on toiminud viisil, mis võimaldaks kindlaks määrata, et tema tegevus ei piirdunud ainult nõutavatele vorminõuetele vastavate arvete vastuvõtmisega, kuigi maksukohustuslane on esitanud kõik vaidlusaluste tehingute dokumendid ja maksuhaldur on teised maksukohustuslase poolt maksumenetluse käigus pakutud tõendamisettepanekud tagasi lükanud?

5.

Kas nimetatud käibemaksudirektiivi artiklitest ja õiguskindluse aluspõhimõttest lähtudes võib objektiivseks asjaoluks lugeda nõutava hoolsuse kohta tehtud järeldust, et arve väljastaja ei tegele majandustegevusega, kui maksuhaldur leiab, et majandustehingu tegelikku tegemist (ja seega tegelikku toimumist) – mis on dokumenteeritud arvete, lepingute, muude tõendavate raamatupidamisdokumentidega ja kirjavahetusega ning mida on kinnitatud laoettevõtja ning maksumaksja juhataja ja töötaja avaldustega – ei ole tõendatud, ja nimetatud ametiasutus tugineb selleks ainult tarneettevõtja juhataja avaldusele, kes eitab selle tehingu toimumist, võtmata arvesse sellise avalduse tegemise asjaolusid, avaldaja huve ega asjaolu, et kohtutoimiku dokumentide kohaselt on avaldaja ise selle äriühingu asutaja ja teadaolevate andmete järgi tegutses äriühingu nimel volitatud esindaja?

6.

Kas käibemaksudirektiivi sätteid, mis käsitlevad käibemaksu mahaarvamist, tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui maksuhaldur tuvastab maksumenetluses, et arvetel märgitud kaup on ühenduse päritolu ja et maksukohustuslane on tarneahela teine liige, siis on selle mudeli põhimõte – arvestades asjaolu, et ühenduse päritolu kaubad on käibemaksust vabastatud, mistõttu ei ole esimesel Ungari soetajal õigust käibemaksu maha arvata, on see õigus ainult ahela teisel liikmel – iseenesest piisav objektiivne asjaolu selleks, et tõendada maksupettust, või peab maksuhaldur ka sel juhul objektiivsete asjaoludega tõendama, milline ahela liige või millised liikmed panid toime maksupettuse, mis oli nende modus operandi, ja kas maksumaksja oli või võis olla nõutava hoolsusega sellest teadlik?

(1) ELT 2006, L 347, lk 1.